16/10/2023

Η εορτή πάντων των εν Βεροία Αγίων και τα Ελευθέρια της πόλης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Παλαιό Μητροπολιτικό Ιερό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου Βεροίας με την ευκαιρία της εορτής πάντων των εν Βεροία Αγίων.

*“Ευγνωμοσύνη οφείλουμε πρωτίστως στον **Θεό**, γιατί με τη δική του δύναμη, με τη δική του ενίσχυση και με τη δική του χάρη ο ελληνικός στρατός προήλασε νικη-φόρα και μας απάλλαξε από τη σκλαβιά. Χωρίς τη βοήθεια του Θεού θα ήταν αδύνατο να είχε επιτύχει ο **ελληνικός στρατός**, ο στρα-τος μιάς μικρής και αδύναμης τότε χώρας, το θαύμα της απελευ-θερώσεως της Μακεδονίας μας. Και δεν θα πρέπει να ξεχνούμε ότι έχουμε χρέος να εκφράζουμε πα-ντο-τε την ευγνωμοσύνη μας στον Χριστό και στην Παναγία Μητέρα του, την Υπέρμαχο Στρατηγό του Γένους μας, αλλά και τους αγίους μας για την **ελευθερία** που μας χα-ρισαν”,*

είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε **Δοξολογία** για την **111η επέτειο της απελευθερώσεως της πόλεως** από τον τουρκικό ζυγό παρουσία του εκπροσώπου της Ελληνικής Κυβερνήσεως Υπουργού Μακεδονίας – Θράκης κ. **Ευσταθίου Κωνσταντινίδη**, τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών και πλήθους Βεροιέων.

Ακολούθησε **τρισάγιο** και **κατάθεση στεφάνων** στο **ηρώο της πόλεως** και η καθιερωμένη στρατιωτική και μαθητική παρέλαση στην οδό Μητροπόλεως.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του κατά τη Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων: Ἡμέρα μνήμης, ἡμέρα εὐγνωμο-σύνης καί ἡμέρα χαρᾶς ἡ σημερινή ἡμέρα, κατά τήν ὁποία ἑορτάζουμε τήν ἀπελευθέρωση τῆς πόλεώς μας ἀπό τόν βαρύ καί δυσβάστακτο τουρκικό ζυγό ἀπό τόν Ἑλληνικό στρατό στίς 16 Ὀκτωβρίου τοῦ 1912.

Ἡμέρα μνήμης, γιατί ἡ ἀπελευ-θέρωση τῆς Βεροίας μετά ἀπό πεντακόσια περίπου χρόνια σκλα-βιᾶς, εἶναι μία ἀπό τίς πιό σημα-ντικές ἡμέρες τῆς ἱστορίας της, μία ἡμέρα πού δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ποτέ. Γιατί, ἐάν ξεχάσουμε αὐτή τήν ἡμέρα τῶν Ἐλευθερίων μας, εἶναι σάν νά ξεχνοῦμε τήν ἱστορία μας, καί ὅποιος ξεχνᾶ τήν ἱστορία του, ξεχνᾶ καί τήν ταυτότητά του, ξεχνᾶ ποιός εἶναι καί τί ἔχει χρέος νά κάνει.

Ἐάν οἱ πατέρες καί οἱ μητέρες μας στά χρόνια τῆς σκλαβιᾶς εἶχαν ξεχάσει τήν ἱστορία τους, εἶχαν ξεχάσει τήν καταγωγή τους, θά εἶχαν ἀφομοιωθεῖ μέ τούς Τούρ-κους καί δέν θά ἐπεδίωκαν νά ἀποκτήσουν τήν ἐλευθερία καί τήν ἀνεξαρτησία τους.

Η διατήρηση της εθνικής ταυτότητας

Ἡ συνείδηση τῆς ἱστορίας μαζί μέ τήν πίστη τους στόν Χριστό, τούς βοήθησε νά διατηρήσουν τήν ἐθνι-κή τους ταυτότητα, τούς βοήθησε νά ἔχουν συνείδηση ὅτι δέν εἶναι ἴδιοι μέ τούς κατακτητές, καί συνέ-βαλε στό νά μήν ξεχνοῦν ὅτι ἡ κα-τάσταση τῆς δουλείας στήν ὁποία βρισκόταν δέν ἦταν ἡ φυσική τους κατάσταση, δέν ἦταν τό παρελθόν τους, καί ἐπομένως δέν μποροῦσε νά εἶναι καί τό μέλλον τους.

Γι᾽ αὐτό καί κατόρθωσαν νά δια-τη-ρήσουν στήν ψυχή τους τήν ἐλ-πί-δα καί τόν

πόθο τῆς ἐλευθερίας. Γι᾽ αὐτό καί δέν δίστασαν νά θυσιά-σουν τά πάντα γιά νά τήν ἀπο-κτήσουν. Γι᾽ αὐτό καί, ὅταν ὁ ἑλλη-νικός στρατός μπῆκε στήν πόλη μας, οἱ πατέρες καί οἱ μητέρες μας ὑποδέχθηκαν τούς στρατιῶτες μέ τίς σημαῖες καί τά λάβαρα πού προ-ετοίμαζαν ἀπό χρόνια γιά τήν ἡμέ-ρα αὐτή, τούς ὑποδέχθηκαν ὡς ἀδελφούς πού ἀγωνίσθηκαν γιά νά τούς ἀπελευθερώσουν.

Ημέρα ευγνωμοσύνης

Ἡ σημερινή ἡμέρα τῶν Ἐλευ-θε-ρίων τῆς πόλεώς μας εἶναι ὅμως καί ἡμέρα εὐγνωμοσύνης. Εὐγνω-μο-σύνης πρός τούς ἥρωες τῶν ἀγώνων γιά τήν ἐλευθερία μας. Εὐγνωμοσύνης πρός ὅλους ἐκεί-νους πού ἀγωνίσθηκαν μέ γενναι-ό-τητα καί χωρίς νά ὑπολογίζουν τόν ἑαυτό τους, πρός ἐκείνους πού ἔπεσαν στά πεδία τῶν μαχῶν καί θυσίασαν τή ζωή τους γιά νά χαρί-σουν σέ μᾶς τήν ἐλευθερία. Δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι αὐτό δέν ἦταν αὐτονόητο. Ἐκεῖνοι ἦταν ἐλεύ-θεροι, ἀλλά πολέμησαν γιά νά ἐλευθερώσουν καί ἐμᾶς, πού ἤμα-σταν ἀκόμη ὑπόδουλοι στόν τουρ-κικό ζυγό, καί θυσιάσθηκαν γιά τήν ἐλευθερία μας.

Εὐγνωμοσύνη ὀφείλουμε ὅμως πρωτίστως στόν Θεό, γιατί μέ τή δική του δύναμη, μέ τή δική του ἐνίσχυση καί μέ τή δική του χάρη ὁ ἑλληνικός στρατός προήλασε νικη-φόρα καί μᾶς ἀπάλλαξε ἀπό τή σκλαβιά. Χωρίς τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ θά ἦταν ἀδύνατο νά εἶχε ἐπιτύχει ὁ ἑλληνικός στρατός, ὁ στρα-τός μιᾶς μικρῆς καί ἀδύναμης τότε χώρας, τό θαῦμα τῆς ἀπελευ-θερώσεως τῆς Μακεδονίας μας. Καί δέν θά πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι ἔχουμε χρέος νά ἐκφράζουμε πά-ντο-τε τήν εὐγνωμοσύνη μας στόν Χριστό καί στήν Παναγία Μητέρα του, τήν Ὑπέρμαχο Στρατηγό τοῦ Γένους μας, ἀλλά καί τούς ἁγίους μας γιά τήν ἐλευθερία πού μᾶς

χά-ρισαν.

Η ελευθερία αποτελεί το μέγιστο αγαθό του Θεού στους ανθρώπους

Θά πρέπει ὅμως ἀκόμη νά μήν περιοριζόμαστε στό νά τιμοῦμε ἁπλῶς τά Ἐλευθέρια τῆς πόλεώς μας καί νά ἀπο-λαμβάνουμε τήν ἐλευθερία, τήν ὁποία μᾶς χάρισαν ὁ Θεός καί οἱ πατέρες μας μέ τούς ἀγῶνες τους, ἀλλά καί νά συνει-δητοποιοῦμε τήν ἀξία καί τή ση-μασία τῆς ἐλευθερίας.

Ἡ ἐλευθερία εἶναι τό μέγιστο ἀγαθό τοῦ Θεοῦ στούς ἀνθρώπους μετά ἀπό τή ζωή, καί χωρίς αὐτήν ἀκόμη καί ἡ ζωή δέν ἔχει τήν ἴδια ἀξία.

Αὐτή τήν ἀξία καί τή σημασία της μᾶς ὑπενθυμίζουν σήμερα, μέ ἀρ-νη-τικό δυστυχῶς τρόπο, οἱ πόλε-μοι πού ἐξελίσσονται στήν εὐρύ-τε-ρη περιοχή μας.

Ἔχουμε, λοιπόν, χρέος νά εἴμεθα εὐγνώμονες στόν Θεό, νά ἐκτιμοῦ-με τό πολύτιμο δῶρο τῆς ἐλευ-θε-ρίας πού μᾶς χάρισε μέ τούς ἀγῶ-νες τῶν πατέρων μας καί νά ἀγω-νιζόμεθα καί ἐμεῖς πάντοτε γιά νά τήν διατηρήσουμε, προχωρώντας ἑνωμένοι καί μέ συναίσθηση τοῦ χρέους μας ἀπέναντι στήν ἱστορία τοῦ Ἔθνους μας καί στήν πίστη πού μᾶς κληροδότησαν μαζί μέ τήν ἐλευθερία οἱ πατέρες μας.